

Особливості компетенцій політико-управлінської еліти в інформаційному суспільстві

Томашевська Т. В. Національна академія державного управління при Президентові України

У статті охарактеризовано особливості електронної та медіакультури, до яких віднесено відкритість для власників інформаційних ресурсів, дигітальність, інтерактивний характер взаємодії суб'єкта і об'єктів, плюралізм контенту, в тому числі етичний і ціннісний, статус симуляції об'єктів культури, переважання візуального сприйняття над смисловим, швидку оновлюваність і старіння об'єктів, розважально-ігровий характер, підвищену роль медіа, засобів комунікації і зв'язку, які самі стають об'єктами електронної культури і її модераторами.

Показано ключове значення інформаційної культури в системі компетенцій представників політико-управлінської еліти в інформаційному суспільстві та пріоритет soft skills – м'яких або соціальних навичок, формування яких відбувається при взаємодії людей в процесі вирішення практичних і теоретичних завдань.

Розглянуто базові характеристики та відмінності між hard і soft skills, які полягають в універсальності останніх, релевантності діям, схильності до зворотного зв'язку та повільнішому розвитку, що вимагає більших зусиль за негарантованого результату.

Визначено найбільш значущі компетенції представників політико-управлінської еліти, які вимагають володіння м'якими навичками: розвиток особистості, підтримка міжособистісних відносин, стресостійкість, націленість на результат, управлінські навички.

Виділено, що в умовах інформаційної медіареальності найважливішими соціальними навичками стають також відбір, критична обробка і використання інформації, вміння створювати нове, навчатися, мати гнучкість, готовність переходити на нові ресурси і технології, вміння управляти проектами і командами із застосуванням інформаційних систем, соціальних мереж, дистанційних форм управління.

Акцентовано напрямки вдосконалення системи освіти, направлені на формування зазначених компетенцій.

Ключові слова: електронна культура; інформаційна культура політико-управлінської еліти; медіакультура; м'які навички представників політико-управлінської еліти; система компетенцій представників політико-управлінської еліти; hard skills; soft skills

Features of the competence of the political and governing elite in the information society

Tomashevskaya T. V. National academy of public administration, office of the President of Ukraine

The article describes the features of electronic and media culture, which include openness for owners of information resources, digitality, interactive nature of interaction between the subject and objects, content pluralism, including ethical and value, the status of simulation of cultural objects, the prevalence of visual perception over the meaning, rapid updating and the aging of objects, entertainment and gaming character, the increased role of media, communications and communications, which themselves become objects of electronic culture and its moderators. The key importance of information culture in the system of competence of representatives of the political and governing elite in the information society and the priority of soft skills – soft or social skills, which are formed when people interact in the process of solving practical and theoretical problems, are shown. The basic characteristics and differences between hard and soft skills, which are in the universality of the latter, the relevance of the actions, the tendency to feedback and slow development, which requires great efforts at an unguaranteed result, are considered. The most significant competences of the representatives of the political and governing elite which demand the soft skills are defined: personal development, support of interpersonal relations, stress resistance, goal orientation and managerial skills. The study emphasized that in the conditions of information media realism, the most important social skills are also the selection, critical processing and use of information, the ability to create new things, learn, have flexibility, readiness to move to new resources and technologies, the ability to

manage projects and teams using information systems, social networks and remote control forms. The directions of improvement of the education system aimed at the formation of the mentioned competencies are accented, namely, the change of training formats, development of project work, increase of the role of interaction between students, increase of personal responsibility and freedom.

Keywords: e-culture; information culture of the political and governing elite; media culture; soft skills of representatives of the political and governing elite; the competence system of representatives of the political and governing elite; hard skills; soft skills

Особенности компетенций политико-управленческой элиты в информационном обществе

Томашевская Т. В. Национальная академия государственного управления при Президенте Украины

В статье охарактеризованы особенности электронной и медиакультуры, к которым отнесены открытость для владельцев информационных ресурсов, дигитальность, интерактивный характер взаимодействия субъекта и объектов, плюрализм контента, в том числе этический и ценностный, статус симуляции объектов культуры, преобладание визуального восприятия над смысловым, быструю обновляемость и старение объектов, развлекательно-игровой характер, повышенную роль медиа, средств коммуникации и связи, которые сами становятся объектами электронной культуры и ее модераторами.

Показано ключевое значение информационной культуры в системе компетенций представителей политико-управленческой элиты в информационном обществе и приоритет soft skills – мягких или социальных навыков, формирование которых происходит при взаимодействии людей в процессе решения практических и теоретических задач.

Рассмотрены базовые характеристики и различия между hard и soft skills, которые заключаются в универсальности последних, релевантности действиям, склонности к обратной связи и медленном развитии, которое требует больших усилий при негарантированном результате.

Определены наиболее значимые компетенции представителей политико-управленческой элиты, требующие владения мягкими навыками: развитие личности, поддержка межличностных отношений, стрессоустойчивость, нацеленность на результат, управленческие навыки.

Выделено, что в условиях информационной медиареальности важнейшими социальными навыками становятся также отбор, критическая обработка и использование информации, умение создавать новое, учиться, иметь гибкость, готовность переходить на новые ресурсы и технологии, умение управлять проектами и командами с применением информационных систем, социальных сетей, дистанционных форм управления.

Акцентируются направления совершенствования системы образования, направленные на формирование указанных компетенций, такие как: изменения форматов обучения, развитие проектной работы, возрастание роли взаимодействия между студентами, увеличение личной ответственности и свободы.

Ключевые слова: электронная культура; информационная культура политико-управленческой элиты; медиакультура; мягкие навыки представителей политико-управленческой элиты; система компетенций представителей политико-управленческой элиты; hard skills; soft skills

Постановка проблеми.

Зважаючи на те, що політико-управлінська еліта є найпрестижнішою і найважливішою рушійною силою розвитку суспільства, питання про те, якою вона повинна бути, як формуватися і як здійснювати свої професійні функції стають одними з ключових.

Майбутнє сучасного суспільства пов'язується з розвитком інформаційних технологій, глобалізаційної відкритості, міжкультурної комунікації. Динамічний зміна навколишнього

середовища впливає на умови розвитку людського капіталу та визначає напрямки розвитку компетенцій, які могли б сприяти адаптації представників політико-управлінської еліти до сучасних умов.

Аналіз досліджень і публікацій.

Особливості застосування компетентнісного підходу в державному управлінні розглядали Р. Аксерольд, Л. Гаєвська, Л. Гогіна, В. Гошовська, Л. Котик, М. Кузнецова, С. Серьогін, Н. Серьогіна, В. Сороко, І. Сурай та ін.

Формування політико-управлінської еліти в Україні досліджували Е. Афонін, В. Гошовська, О. Крюков, І. Лопушинський, О. Олійник, А. Пахарєв, Л. Пашко, М. Пірен, А. Рачинський та ін.

Концептуальні питання навчання та професійної підготовки політичних управлінців розкривали у своїх працях О. Васильєва, С. Калашнікова, І. Малицька, Т. Маматова, Н. Протасова, В. Філіповський, І. Шпекторенко.

Водночас, попри численний науковий доробок у цій галузі, питання компетенцій політико-управлінської еліти потребують додаткової уваги.

Мета дослідження. З огляду на викладене, метою статті є визначення ключових компетенцій представників політико-управлінської еліти в умовах інформаційного суспільства.

Виклад основного матеріалу.

Специфіка інформаційного соціуму і сучасної електронної культури формує людину, яка повинна бути здатна до пошуку і передачі різноманітної інформації, критичного і системного аналізу в умовах багатозадачності. Форми навчання в цих умовах значно трансформувалися, оскільки традиційні методи перестали бути ефективними і адекватними сучасним новим технологічним умовам.

Якщо звернутися до питання про те, які компетенції має опанувати представник політико-управлінської еліти в умовах сучасного інформаційного соціуму, то необхідно дати деяку характеристику особливостям електронної та медіакультури, які є основою життєвого світу сучасної людини.

У найбільш загальному плані електронна культура може бути визначена як сукупність результатів творчості і комунікації людей в умовах впровадження ІТ-інновацій, що характеризується створенням єдиного інформаційного простору, віртуальної формою вираження, застосуванням дистанційної технологією.

Феномени електронної культури можна об'єднати в дві основні групи:

1) електронно-цифрова форма для реальних культурних об'єктів (електронні музеї, бібліотеки, виставки і ін.);

2) електронно-цифрові об'єкти культури, створені за допомогою ІКТ (комп'ютерні програми, мережі, технології, комп'ютерні ігри, електронне мистецтво і ін.)

Електронна за формою і суттю культура є продовженням, розвитком "реальної", що стала сьогодні (щоб зберегти свою цінність і конкурентність) електронною в технологічному вираженні. До особливостей електронної культури відносять:

- вільний доступ, відкритість для власників інформаційних ресурсів;
- дигітальність, існування об'єктів без контакту з "особистим" суб'єкта;
- інтерактивний характер взаємодії суб'єкта і об'єктів, що передбачає участь у формуванні інформаційного контенту;
- плюралізм контенту, в тому числі етичний і ціннісний;
- симуляції статусу об'єктів культури (існування в штучно створеній реальності);
- переважання візуального сприйняття над смисловим;
- швидка оновлюваність і швидке старіння об'єктів;
- розважально-ігровий характер, що формується в умовах суспільства споживання благ і послуг;
- підвищена роль медіа, засобів комунікації і зв'язку, які самі стають об'єктами електронної культури і її модераторами [5].

В умовах розвитку електронної культури інформаційні технології стають фактором розвитку економічного укладу, соціального середовища, життєвого світу людини, а засоби зв'язку або медіа перетворюються в модераторів мислення і світогляду. Г. М. Маклюєн вважав, що медіасередовище охоплює всі артефакти, виключаючи, мабуть, лише природні об'єкти [8]. В умовах інформаційної епохи медіафон, багато в чому непомітний раніше, стає все більш явним, оголошуючи свою присутність і вплив. Маклюєн підкреслював три найважливіші властивості медіасередовища: емерджентність, непомітність і перманентну мінливість. Медіа породжують енергію небувалого масштабу, яка формує зміст і образи, структури і патерни, ідеї і цінності. При цьому медіафон практично неловимий, проникає всюди, стає подібним повітрю або вірусу. В сучасних технологічних умовах він постійно змінюється і приймає нові форми (блоги, мережі, електронні бібліотеки, музеї, магазини та інше).

Медіа стає джерелом культурного кодування, моделювання свідомості, тому їм в даний час багато в чому надають великої ваги у формуванні особливого типу раціональності і мислення. Специфіка медіа полягає в їх посередництві при передачі якогось повідомлення, послання від суб'єкта до суб'єкта.

Ведучий теоретик-аналітик інформаційної культури М. Кастельс зазначав, що інформаційна технологія ініціює мережеву логіку змін в соціальній системі [6]. Постійне перенаправлення інформації стає своєрідним "потоким", перебування в якому для сучасного суб'єкта надає відчуття залученості.

Сучасна людина в умовах електронної культури – це біо-соціо-електронний суб'єкт, який за допомогою інформаційних медіа моделює навколишній простір. При цьому відбувається і формування нової базової потреби індивіда – самому бути частиною і актором соціального медіасередовища В протилежному випадку існування людини випадає з єдиного "потоким", стає маргінальним, тобто існує поза логікою електронної культури.

Представником еліти стає той, хто здатний до створення і оперування найбільш значущою інформацією, що впливає на значну кількість людей. Отже, її творчість, аналітика, критичне сприйняття, управління інформацією виявляються найважливішими компетенціями лідерів і нової політико-управлінської еліти інформаційного світу. А ключовим навиком епохи медіа стає комунікація, постійна передача інформації, ідей, образів, знань, які наповнюють життєвий світ сучасної людини.

В інформаційному просторі комунікація концентрується в соціальних мережах, присутність в яких має різні функції (від рекреації до дозвілля, бізнесу та кібертероризму). З кожним роком число користувачів соціальних мереж збільшується. За інформацією міжнародного агентства "We are social", що спеціалізується на дослідженнях в сфері медіа, оприлюдненою у звіті "Digital in 2018", соціальними мережами користуються 29% жителів України – 13 млн. осіб [12].

У суспільстві формується свого роду потреба отримувати і передавати інформацію, підтримувати віртуальне спілкування. Особливістю інформаційної епохи стає тенденція

до поступового витіснення реальної комунікації віртуальною взаємодією. Рисами віртуальної комунікації стає глобальність, стирання статусних, просторових, мовних кордонів, підвищена увага до самопрезентації, прагматичний або гедоністичний характер і ін. В процесі віртуальної комунікації медіа виступають не просто посередниками, але і повноправними учасниками процесу спілкування, знаходять свій спосіб подачі інформації, характер інтерпретації, форму візуалізації і ін. Комунікація за допомогою електронних медіа стає масовим обміном інформації, уподібнюючи людину передавальному пристрою, який сам стає медіатором єдиної мережі.

У цих технологічних умовах шанс на входження в еліту отримують ті, хто найбільш адаптований до умов електронної культури, хто здатний використовувати цей ресурс для соціальної взаємодії, зростання продуктивності праці, творчості нових ідей і продуктів.

Розглядаючи компетентність політико-управлінської еліти як конкретну сферу застосування владних функцій і повноважень, а її компетенції як сукупність знань, умінь, навичок службових обов'язків і вимог, що складають ядро компетентності [3], можна зробити висновок, що в інформаційному суспільстві ключову роль в системі компетенцій представника еліти відіграє інформаційна культура як "одна зі складових загальної культури людини, що є найважливішим чинником успішної професійної та непрофесійної діяльності, а також соціальної захищеності особистості в інформаційному суспільстві та являє собою сукупність інформаційного світогляду і системи знань, і умінь, що забезпечують цілеспрямовану самостійну діяльність з оптимального задоволення індивідуальних інформаційних потреб з використанням як традиційних, так і нових інформаційних технологій" [2].

У більш широкому сенсі інформаційна культура включає в себе теоретичні знання і практичні навички, які надають можливість вільно і ефективно орієнтуватися в просторі інформації, брати активну участь в його формуванні та за допомогою технологічних ресурсів сприяти інформаційному взаємодії.

Представник сучасної еліти виявляється модератором інформації, мислення, напрям-

ків діяльності його команди (виборців), від рівня розвитку його інформаційної культури та розуміння можливостей медіа- та кіберпростору залежать продуктивність і успішність його дій. Сучасний політичний управлінець – це медійний суб'єкт, що живе за законами медіакультури, яка формує імідж за допомогою найбільш передових технологій. Швидкість оновлення технології в інформаційному соціумі стає одним із факторів його просування за умов високого рівня володіння інформаційною культурою.

Отже, здатність комунікувати з людьми за допомогою сучасних інформаційних технологій стає набагато важливішою за професійну (так звану технічну) компетентність.

Тобто на перший план виходять так звані *soft skills* – м'які або соціальні навички, формування яких відбувається при взаємодії людей в процесі вирішення практичних і теоретичних завдань. Це пов'язано з тим, що професійні навички або *hard skills* в сучасному світі змінюються блискавично, а вміння вчитися, працювати з інформацією та критично мислити здатні допомогти людині освоїтися і зберегти свою професійну цінність.

Підтвердженням цих висновків є результати різноманітних досліджень, проведених за кордоном, які свідчать, що для визначення факторів успішного кар'єрного зростання добросовісність і навички спілкування є вищими за професійні знання та вміння. Так, результати дослідження, проведеного у Гарвардському університеті (Harvard University) і Стенфордському дослідницькому інституті (Stanford Research Institute), свідчать про те, що внесок *hard skills* у професійну успішність працівника становлять усього 15%, тоді як *soft skills* визначають інші 85% [10].

Варто зазначити, що сучасні дослідники визначають навички як цілком автоматизовані, інстинктоподібні компоненти свідомої діяльності людини, реалізовані на рівні несвідомого контролю [1]. Оскільки навички входять до структури дій і різних видів діяльності у великій кількості, вони взаємодіють одна з одною, утворюючи складні системи навичок.

Так, в теорії управління усі навички поділяють на дві великі групи: *hard skills* (тверді на-

вички) і, відповідно, *soft skills* (м'які навички).

Hard skills – професійні, технічні навички, які можна наочно продемонструвати. До цієї категорії належать, наприклад, навички друкування, володіння іноземною мовою, керування автомобілем тощо.

Soft skills – навички, виявлення яких важко відслідкувати, перевірити і наочно продемонструвати. До такої групи належать комунікативні й управлінські навички, наприклад: налагодження стосунків, робота в команді, слухання і розуміння співрозмовника, проведення переговорів, навички спілкування, ораторське мистецтво, проведення презентацій, ведення дискусій, вирішення проблем, лідерство, вирішення конфліктних ситуацій [10].

Термін “м'які навички”, згідно з тлумачним словником англійської мови, визначається як “бажані якості співробітників, що не залежать від набутих знань: вони включають в себе почуття спільності з іншими, вміння працювати з людьми, позитивний і гнучкий підхід” [7].

На думку Парсонса, м'які навички – це риси характеру, які покращують взаємодію людини, продуктивність праці і перспективи кар'єрного росту [9]. Головною особливістю *soft skills* є те, що їх застосування не обмежується однією професією. М'які навички постійно розвиваються завдяки як професійній практиці, так і у повсякденному житті, особливо це стосується навичок міжособистісного спілкування.

Відмінності між *soft* і *hard skills* полягають в тому, що перші являють собою професійні, а другі соціальні компетенції: *hard skills* є навичками роботи переважно з машинами, *soft skills* – навичками роботи з людьми і проектами (табл. 1).

До м'яких або соціальних навичок відносять комунікабельність, ввічливість, організованість, уміння працювати в команді, пунктуальність, критичне мислення, креативність, гнучкість, дружелюбність, лідерські якості, вміння вирішувати складні завдання, вміння чути, слухати і домовлятися, планувати свою діяльність, навички тайм-менеджменту, вміння працювати з інформацією, стресостійкість, здатність до навчання і багато ін.

Таблиця 1

Ключові характеристики soft skills і hard skills [4]

Hard skills	Soft skills
Компетентність	Компетенції
Експертиза	Цінності
Технічні знання/кваліфікація	Релевантні діям, поведінковий патерн
Критичні в довгостроковій перспективі	Менш критичні в довгостроковій перспективі
Розвиток відбувається швидше	Розвиток відбувається повільніше
Набуваються з меншими зусиллями і гарантованим результатом (при дотриманні базових критеріїв: мотивація, здатність до навчання та ін.)	З великими зусиллями, досягнення необхідного рівня не гарантоване (“межа компетенцій, глибока інтеграція в структурі особистості”)
Практично не схильні до зворотного зв’язку	У специфічних умовах схильні до зворотного зв’язку

Ступінь освоєння навичок з категорії soft skills складно відстежити, перевірити і начебто продемонструвати. Застосування soft skills можливо тільки за умови вміння використовувати різні моделі поведінки, цілісно розуміти власні і загальні інтереси, розставляти пріоритети і робити вибір. Результативне освоєння навичок з даної категорії завжди направлено на вироблення здатності бачити і розрізняти множинність варіантів ситуації.

Soft skills називають “прикладними навич-

ками” або “навичками XXI століття”. Їх роль може виявитися принциповою за умови інших рівних знань претендентів. Веллінгтон зазначає, що м’які навички, перш за все готовність і вміння позитивно взаємодіяти з іншими, є найважливішими для управлінців [11].

Для представників політико-управлінської еліти в сучасних умовах, на нашу думку, особливо важливими є ряд компетенцій, які вимагають володіння саме м’якими навичками (табл. 2).

Таблиця 2

Компетенції політико-управлінської еліти в інформаційному суспільстві

Компетенції політико-управлінської еліти	М’які навички політико-управлінської еліти
Розвиток особистості	активна життєва позиція
	прагнення до досягнень
	соціальна відповідальності
	висока мотивація
	впевненість в собі
Підтримка міжособистісних відносин	патріотизм
	контактність
	самокритичність
Стресостійкість	почуття співпереживання
	стійкість до критики
	стійкість до невдач
	стійкість життєвої позиції
Націленість на результат	задоволення роботою
	самовіддача
	аналітичне мислення
	ініціативність
Управлінські навички	організаторські здібності
	управління проектами
	управління змінами
	лідерство

Також в умовах інформаційної медіарельності найважливішими соціальними навичками стають: відбір, критична обробка і використання інформації, вміння створювати нове, навчатися, мати гнучкість, готовність переходити на нові ресурси і технології, вміння управляти проектами і командами із застосуванням інформаційних систем, соціальних мереж, дистанційних форм управління.

На розвиток м'яких навичок спрямовано більшість сучасних тренінгів – з мотивації, лідерства, ораторського мистецтва, тайм-менеджменту.

Водночас у формуванні зазначених навичок велику роль відіграє система освіти. Необхідно змінити ставлення до емоцій, цінностей та спілкування в освіті – визнати їх величезну важливість як для особистісного розвитку, так і для суспільства в цілому. Для цього не потрібно змінювати всю систему

освіти, достатньо лише змістити акценти у напрямку зміни форматів навчання, розвитку проектної роботи, збільшення особистої відповідальності та свободи.

Висновки.

Особливі умови інформаційного соціуму формують природний перехід до інновацій у сфері розвитку людського капіталу та стимулюють постійне вдосконалення навичок та компетенцій сучасних політичних управлінців.

Специфіка інформаційного суспільства, яке відрізняється значною відкритістю, високою роллю соціальних мереж, необхідністю постійної передачі та отримання інформації, зумовлює необхідність формування у представників політико-управлінської еліти особливих компетенцій, пов'язаних із розвитком м'яких соціальних навичок та інформаційної культури.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

1. Ліфарєва Н. В. Психологія особистості : навч. посібник для студ. вищих навч. закладів / Н. В. Ліфарєва. – Київ: Центр навчальної літератури, 2003. – 238 с.
2. Макарова М. Інформаційна культура: суспільні та особистісні аспекти пізнання / М. Макарова // Вісник книжкової палати. – 2017. – № 12. – С. 40-43.
3. Томашевська Т. Застосування функціонально-компетентного підходу в механізмі формування політико-управлінської еліти / Т. Томашевська // Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр. – 2016. – Вип. 4 (55). – С. 55-61.
4. Andrews J. Graduate Employability, 'Soft Skills' Versus 'Hard' Business Knowledge: A European Study / J. Andrews, H. Higson // Higher Education in Europe. – Vol. 33, – № 4. – P. 411-422. 10.1080/03797720802522627
5. Baeva L. V. E-Culture. Encyclopedia of Information Science and Technology / L. V. Baeva. – USA: Information and resources management association, 2014.
6. Castells M. The Information Age: Economy, Society and Culture / M. Castells. – Oxford, UK: Blackwell, 2000.
7. Cimatti B. Definition, development assessment of soft skills and their role for the quality of organizations and enterprises / B. Cimatti // International Journal for Quality Research. – 2016. – № 10 (1). – P. 97-130. 10.18421/IJQR10.01-05
8. McLuhan M. Understanding Media: The Extensions of Man / M. McLuhan. – N.Y.: McGraw Hill, 1964.
9. Parsons T. L. Definition: Soft skills / T. L. Parsons. – Retrieved from: <http://searchcio.techtarget.com/definition/soft-skills>.
10. Suryanarayana S. V. Get @head with Soft Skills / S. V. Suryanarayana. – Retrieved from: <http://www.editin.com/softskills/index.htm>
11. Wellington J. K. The "soft skills" of success: Be it high tech, low tech, or no tech / J. K. Wellington // Vital Speeches of the Day. – 2005. – № 71. – P. 628.
12. 2018 Digital yearbook. – Retrieved from: <https://www.slideshare.net/wearesocial/2018-digital-yearbook-86862930>

REFERENCES

1. Lifarieva, N.V. (2003). *Psykhologhiia osobystosti [Psychology of personality]*. Kyiv: Tsentr navchalnoi literatury [in Ukrainian].
2. Makarova, M. (2017). Informatsiina kultura: suspilni ta osobystisni aspekty piznannia [Information culture: social and personal aspects of cognition]. *Visnyk knyzhkovoï palaty*, 12, 40-43 [in Ukrainian].
3. Tomashevskaya, T. (2016). Zastosuvannia funktsionalno-kompetentisnogo pidkhodu v mekhanizmi formuvannia polityko-upravlinskoi elity [Application of functional-competent approach in the mechanism of formation of political and governing elite]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*, 4 (55), 55-61 [in Ukrainian].

4. Andrews, J. (2008). Graduate Employability, 'Soft Skills' Versus 'Hard' Business Knowledge: A European Study. *Higher Education in Europe*, 33 (4), 411-422.
5. Baeva, L.V. (2014). *E-Culture. Encyclopedia of Information Science and Technology*. USA: Information and resources management association.
6. Castells, M. (2000). *The Information Age: Economy, Society and Culture*. Oxford, UK: Blackwell.
7. Cimatti, B. (2016). Definition, development assessment of soft skills and their role for the quality of organizations and enterprises. *International Journal for Quality Research*, 10 (1), 97-130.
8. McLuhan, M. (1964). *Understanding Media: The Extensions of Man*. N.Y.: McGraw Hill.
9. Parsons, T.L. (2017). *Definition: Soft skills*. Retrieved from: <http://searchcio.techtarget.com/definition/soft-skills>.
10. Suryanarayana, S.V. *Get @head with Soft Skills*. Retrieved from: <http://www.editin.com/softskills/index.htm>
11. Wellington, J.K. (2005). The "soft skills" of success: Be it high tech, low tech, or no tech. *Vital Speeches of the Day*, 71, 628.
12. *2018 Digital yearbook*. Retrieved from: <https://www.slideshare.net/wearesocial/2018-digital-yearbook-86862930>

Томашевська Тетяна Вячеславівна

Аспірант

Національна академія державного управління при Президентові України
03057, м. Київ, вул. Антона Цедіка, 20**Tomashevskia Tetiana**

Post-graduate student

National Academy of Public Administration under the President of Ukraine
20, Antona Tsedika st., Kyiv, 03057, UkraineEmail: tomashevskia2007@ukr.net

Цитування: Томашевська Т. В. Особливості компетенцій політико-управлінської еліти в інформаційному суспільстві / Т. В. Томашевська // Аспекти публічного управління. – 2018. – Т. 6. – № 11-12. – С. 13-20.

Citation: Tomashevskia, T.V. (2018). Osoblyvosti kompetentsii polityko-upravlinskoi elity v informatsiinomu suspilstvi [Features of the competence of the political and governing elite in the information society]. *Public administration aspects*, 6 (11-12), 13-20.

Стаття надійшла / Article arrived: 06.10.2018

Схвалено до друку / Accepted: 09.11.2018